

[Baadsgaard]

Kirsten Jacobsen, at når blot aktionærerne havde den bestemmende indflydelse, var det tilfredsstillende. Det var vi ikke tilfredse med på det tidspunkt; vi fastholdt, at det skulle være låntagerne; og efter de gældende vedtægter i de to kreditinstitutter, der er foreninger, er det også låntagerne, der har flertallet; de andre kan i hvert fald ikke have flertallet, for at sige det omvendt.

Vi er tilhængere af, at vi får et demokrati i kreditforeningerne, uanset om de omdanner sig til aktieselskaber eller de forbliver kreditforeninger, men vi vil gerne have et decentraliseret demokrati. Jeg synes, at hr. Holger K. Nielsen og fru Kirsten Jacobsen vil have, både at Folketinget skal bestemme over tingene, og samtidig at medlemmerne skal bestemme.

Hvad angår urafstemningen, mener jeg, at når vi har det reelle demokrati i kreditforeningerne, hvor det er medlemmerne, der indsætter bestyrelsen, bør det foregå efter klarere regler end dem, vi har nu – også mere demokratiske regler, ingen tvivl om det – og så bliver det op til disse organer at finde ud af, hvordan de vil håndtere den sag. Ellers er der jo ingen grænser for, hvad det næste bliver, så vi alligevel herinde skal beslutte os for at bestemme hen over demokratiet ude i foreningerne eller aktieselskaberne.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det, det handlede om dengang, var jo, at Socialdemokratiet sagde: Instituttet skal have bestemmende indflydelse efter en omdannelse.

Hvis man først var omdannet, mens lånerne var i mindretal, var det efter min mening ligeegyldigt, for så var det et finansielt supermarked, og så var det såmænd ligeegyldigt, hvem der bestemte.

Men det, som jeg synes man skal gøre, er, at man, inden det bliver et finansielt supermarked, skal give lånerne lejlighed til at udtale sig. Og det, vi skal gøre her i Folketinget, er faktisk kun at pålægge realkreditinstitutterne at have nogle vedtægter, som sikrer almindelig demokratisk indflydelse for medlemmerne – og så skal vi se at få det gjort i en fart, så de ikke har nået at omdanne sig til finansielle supermarkeder. De har jo både ejendomsmæglerkæder, banker og forsikringsselskaber, og det er gudhjælpemig snart så indviklet, at institutterne ik-

kø engang selv kan finde ud af det, man ved ikke engang, hvilken afdeling man tilhører.

Så vores indsats skal være, at vi gør det muligt for lånerne ved, at vi pålægger institutterne sådanne vedtægter. For lad være med at være så naive at tro, at de institutter, som har lavet hele det her hurlumhej, frivilligt giver magten fra sig, aldrig i livet! De går rundt og fortæller til dagspressen om, hvor demokratiske de er, men vi, der har prøvet at få demokratiet igennem i forbindelse med opstilling, vil kunne smadre lige så mange sager i hovedet på pressen, som vi kunne i forbindelse med overbelånings-sager, om, hvordan demokratiet netop ikke fungerer, hvordan det bliver trådt under fode, hvordan bestyrelse osv. gør alt, hvad de kan, for at dette demokrati ikke skal fungere, således at de gamle pinger fortsat kan sidde og bestemme.

Dermed kan de også bestemme fremtiden, hvis ikke Folketinget tager initiativet til at sikre en vedtægtsændring, sådan at lånerne f.eks. kan få indkaldt til en ekstraordinær generalforsamling i Kreditforeningen Danmark, hvis dette skulle være nødvendigt, eller til et nyt styrelsesrådvalg. Det er de muligheder, vi skal give lånerne. Det er dér, vi har brug for Socialdemokratiets hjælp; hvor er Socialdemokratiet henne?

Formanden:

Jeg har tidligere nævnt, at jeg har meget stor tillid til, at folketingsmedlemmerne selv kan klare tingene, så det er ikke nødvendigt at påkalde højere magters, herunder Vorherres, hjælp fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det kan da godt være, at fru Kirsten Jacobsen er en smule ulogisk i forhold til, hvad hun har sagt tidligere, men det sker jo så tit. Den er dog størst, som overvinder sig selv, som det gamle ordsprog siger, og sandheden er, at fru Kirsten Jacobsen i dag notorisk går ind for en demokratisering, det gør hun jo.

Når hr. Baadsgaard argumenterer med, at der er demokrati i kreditforeningerne, så kan det kun være demokrati i den gammelsocialdemokratiske forstand, som jeg troede var død hos Socialdemokraterne. Der er jo ikke særlig meget demokrati i kreditforeningerne. Det er